

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/28/2014
Identifikačné číslo spisu: 2112011161
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Karabín
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:2112011161.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému E. L. Q. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. mája 2014 v Bratislave dovolanie obvineného E. L. Q., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, advokáta so sídlom Teodora Tekela 23, v Trnave proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. februára 2014 sp. zn. 5 To 121/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. L. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 15. októbra 2013 sp. zn. 5 T 50/2012 bol obvinený E. L. Q. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. februára 2012 na území Českej republiky v Prahe, na adrese F. C.. XXX/XX, ako kuriér prevzal od iného občana vietnamskej národnosti zásielku sušeného konope zabalenú v dvoch igelitových hermeticky uzavretých vreciach uložených v cestovnej taške a v kufri motorového vozidla zn. VW Tiguan, ev. č. K. ju za účelom ďalšej distribúcie previezol na územie Slovenskej republiky, kde mu bola toho istého dňa v podvečerných hodinách pri kontrole a následnej prehliadke vozidla na hraničnom priechode Brodské uvedená zásielka nájdená a zaistená; kriminalistickým skúmaním sa zistilo, že v jednom vreci sa nachádzali sušené vrcholce rastliny rodu Cannabis - konope o hmotnosti 1443,4 g so zastúpením 17,3 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu obsahujúce 249 708 mg tetrahydrokanabinolu, čo zodpovedá 8 324 až 14 434 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky a v druhom vreci sa nachádzali sušené vrcholce rastliny rodu Cannabis - konope o hmotnosti 4 884,5 g so zastúpením 18,9 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu obsahujúce 923 171 mg tetrahydrokanabinolu, čo zodpovedá 30 772 až 48 845 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky, pričom celková hodnota zaistenej omamnej látky na čiernom trhu v Trnavskom kraji predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej

protidrogovej jednotky SR 66 463,20 eur až 158 197,50 eur; rastliny rodu Cannabis - konope sú zaradené v zmysle zákona č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému E. L. Q. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého ho súd podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 (desať) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia vecí, a to:

1 ks cestovnej tašky zelenej farby - už používanej,

1 ks digitálnej váhy zn. TESCO,

1 ks mobilného telefónu zn. NOKIA ružovej farby - používaného s tým, že vlastníkom týchto vecí sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania ako obvinení tak aj krajský prokurátor, o ktorých rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením z 18. februára 2014 sp. zn. 5 To 121/2013 tak, že ich podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Citované uznesenie Krajského súdu v Trnave napadol dovolať obvinený E. L. Q. prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, advokáta so sídlom na ul. Teodora Tekela 23 v Trnave a dovolanie opieral o dovolacie dôvody uvedené v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. videl obvinený v tom, že v predmetnej trestnej veci bol dôkaz, na základe ktorého sa celé trestné konanie začalo, zabezpečený nezákonným spôsobom. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 37/2011, 3 Toš 7/2008 a 2 Tdo 28/2012 a z posledného z nich citoval záver, že ak je orgánom štátnej správy v colníctve pre konkrétny prípad vopred známe, že pri dovoze tovaru dochádza alebo má dôjsť v súvislosti s porušením colných, daňových alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov k spáchaniu trestného činu, nemôžu byť na účel dokazovania v trestnom konaní nahradené úkony upravené Trestným poriadkom úkonmi colného dohľadu vykonávanými podľa zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Trestný poriadok má na uvedený účel povahu „lex specialis“.

Obvinený uviedol, že na základe informácií od štátnych orgánov Českej republiky mali colné orgány Slovenskej republiky vedomosť o tom, že vo vozidle obvineného sa prevážajú drogy, a preto nemali vykonať bežnú colnú kontrolu vozidla v zmysle zákona č. 652/2004 Z. z., ale malo sa postupovať podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a c/ Tr. por., obvinený argumentoval tým, že nebola zistená skutočná hodnota drogy v predmetnej veci, že to bolo určené len na základe správy Národnej kriminálnej agentúry, ktorej pravdivosť a vierohodnosť údajov nie je možné žiadnym spôsobom overiť. Tým bolo porušené právo na obhajobu obvineného, pretože obhajoba uvedenú správu spochybňuje. Namieta, že založenie viny na hodnote určovanej „čiernym trhom“ je samo o sebe porušením práva na spravodlivé súdne konanie, pretože taký pojem Trestný zákon nepozná a na „čiernom trhu“ sa v právnom štáte obvykle nepredáva. Tým, že nebola správne vyčíslená hodnota drogy, došlo aj k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku, lebo bolo porušené ustanovenie § 172 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., § 126 ods. 1 Tr. zák. a § 125 Tr. zák. V tom vidí dovolaateľ kumuláciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por.

Na základe toho obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave a uviedol v ňom, že otázkou zákonnosti dôkazu v posudzovanej veci sa podrobne zaoberal Krajský súd v Trnave vo svojom prvom rozhodnutí zo dňa 2. júla 2013, v ktorom krajský súd uviedol, prečo treba zabezpečený vecný dôkaz, zaistenú drogu považovať za dôkaz získaný zákonným spôsobom, s ktorou argumentáciou sa prokurátor plne stotožňuje a odkázal na ňu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. preto nie je splnený.

Ďalej prokurátor vo vyjadrení uviedol, že uplatnením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa dovolateľ snaží o revíziu správnosti a úplnosti zisteného skutku dovolacím súdom, čo však v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné.

K ďalšiemu uplatňovanému dovolaciemu dôvodu zo strany obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prokurátor poznamenal, že pokiaľ súd neposúdil skutočnosti zistené dokazovaním podľa subjektívneho želania a predstavy obvineného, táto skutočnosť nemôže sama o sebe zakladať zásadné porušenie práva na obhajobu. Je totiž výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Preto podľa jeho názoru nie je splnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného E. L. Q. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Zásadným porušením práva na obhajobu nemôže byť to, ak súd nevyhovie návrhu obvineného na doplnenie dokazovania, resp. ak považuje vykonané dôkazy za postačujúce na ustálenie skutkového stavu. Pri ustálení hodnoty zaistenej drogy prvostupňový súd vychádzal z odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky, čo nemožno považovať za protizákonný dôkaz. Ustálil tak pre obvineného najpriaznivejšiu hodnotu drogy v regióne Trnavského kraja, kde bola droga zaistená, vychádzajúc z hodnoty obvykle jednorazovej dávky drogy. Správne je v tomto smere stanovisko prokurátora k dovolaniu, že je vecou súdu zvážiť, či určitú skutkovú okolnosť bude overovať ešte ďalšími dôkazmi, než tými, ktoré má k dispozícii a na základe ktorých považuje podstatné skutkové okolnosti za preukázané.

Nie je preto ani podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., lebo právo obvineného na obhajobu nielen že zásadným spôsobom, ale vôbec nebolo porušené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Argumentácia obvineného E. L. Q. vo vzťahu k vecnému dôkazu, zaistenej droge, že sa pri jej zaistení postupovalo v rozpore s Trestným poriadkom, vôbec nie je príliehavá. Každý prípad je individuálny a

rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré v danej súvislosti poukazoval obvinený, sa nevzťahujú na zistené okolnosti daného prípadu týkajúceho sa obvineného E. L. Q..

Ani z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 28/2012 nevyplýva, že by orgány štátnej správy v colníctve pri akejkoľvek informácii o tom, že by mohlo ísť o prevoz drogy na územie Slovenskej republiky nemohli urobiť kontrolu vozidla na základe príslušných ustanovení zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V prvom rade treba upriamiť pozornosť na to, že colné orgány Slovenskej republiky mali len informáciu o tom, že vo vozidle, ktoré viedol obvinený E. L. Q., by mohli byť prevázané drogy. Intenzita podozrenia, že vo vozidle sa aj skutočne zásielka s drogami nachádza, nebola taká, že by sa už hneď malo pristúpiť k prehliadke vozidla orgánmi činnými v trestnom konaní podľa ustanovení Trestného poriadku. Z dokazovania vyplýva, že až po zastavení vozidla, použitím služobného psa a otvorení batožinového priestoru vozidla, ktoré viedol obvinený, sa mohla konštatovať vážnosť podozrenia, že ide o drogu, čo sa definitívne potvrdilo až následným znaleckým dokazovaním v rámci trestného konania. Ihneď ako sa colné orgány uistili, že obvinený E. L. Q. sa s daným motorovým vozidlom prevozom podozrivej zakázanej látky mohol dopustiť trestného činu, bolo postupované v súlade s Trestným poriadkom. V súlade s § 85 ods. 1 Tr. por. bolo vykonané zadržanie a obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby a v súlade s § 101 ods. 1 Tr. por. bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov, a to osobného motorového vozidla, ktoré viedol obvinený a v súlade s týmto ustanovením a ustanovením § 101 ods. 2 Tr. por. bola prehliadka aj vykonaná.

Konštatovanie Krajského súdu v Trnave v jeho prvom rozhodnutí v danej veci z 2. júla 2013, že colné orgány Slovenskej republiky oprávnené mohli na základe im dostupných informácií postupovať podľa § 26 zákona č. 652/2004 Z. z. pri zastavení motorového vozidla vedeného obvineným, je správne. V nadväznosti na nimi vykonané úkony pri pozitívnych zisteniach naznačujúcich možnosť prevozu omamných a psychotropných látok bol vo veci privolaný vyšetrovateľ, ktorého postup, ako už bolo uvedené, bol súladný s Trestným poriadkom.

Pokiaľ obvinený poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Toš 7/2008, je to nepriliehavé aj preto, lebo toto rozhodnutie sa týka úplne opačnej situácie a síce vykonania služobného zákroku policajnými orgánmi bez toho, aby bol na to zákonný dôvod. Išlo o situáciu, keď policajné orgány nemali poznatky ani len o podozrení zo spáchania priestupku, nieto ešte podozrenia, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin, alebo že by išlo o situáciu podľa § 23 ods. 2 písm. b/ zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a napriek tomu vozidlo zastavili a vykonali bezpečnostnú prehliadku.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v trestnej veci obvineného E. L. Q. nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k dôvodom dovolania obvineného E. L. Q. treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí aj vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu, v danom prípade podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o ktoré ustanovenie sa dovolanie opiera.

V predmetnom prípade sa v skutočnosti dovolanie obvineného E. L. Q. opiera o argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, keďže spochybňuje úplnosť a správnosť skutkových zistení oboch súdov nižších stupňov. Skutkové závery okresného súdu, s ktorými sa krajský súd stotožnil, sa týkajú aj rozsahu spáchaného činu z hľadiska hodnoty prevážanej drogy a tieto závery nemožno

dovolacím súdom meniť. Zisteným skutkovým záverom zodpovedá právna kvalifikácia skutku tak, ako ju ustálili sudy nižších stupňov aj pokiaľ ide o znak kvalifikovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., teda spáchanie tohto činu v značnom rozsahu.

Preto nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Keďže v danej veci obvineného E. L. Q. nie sú naplnené dôvody dovolania, muselo byť dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.